

[Sønderby]

enige om – at hvis man ikke vil gøre det for landbrugets skyld, har man da i hvert fald den begrundelse, at man vil gøre det af hensyn til beskæftigelsen og af hensyn til valutaindtægten.

Vi vil godt gøre det af alle tre årsager, både af hensyn til landmandsfamilierne og af hensyn til den samlede samfundsøkonomi, som ikke kan holde til, at indtægten fra landbrugseksporten, som faldt sidste år, også falder i fremtiden. Hvis ikke alle de produktionsvirksomheder, vi har, får noget at arbejde med, bliver fællesomkostningerne for store, og så går det hurtigt ned ad glidebanen.

Vi håber fra Venstres side, at de positive ting, der er sagt her i dag, bliver fremhævet, når vi nu skal til at forhandle i udvalget, og at vi kan få dette lovkompleks færdig – det skal vi have – inden vi rejser hjem til den 1. juli.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil sige til hr. Sønderby, at jeg synes, det var lidt malplaceret at holde det foredrag om, at landbruget skal klare sig selv, når vi faktisk diskuterer, at det offentlige skal give et ganske stort beløb til erhvervet. Det var såmænd bare det, jeg helt stilfærdigt ville fortælle Venstre.

Og så tror jeg nok, at hr. Sønderby har misforstået det, jeg sagde om andelstanken. Jeg er med på, at det er andelsbrug, men det var jo et tilbud til danske bønder om, at de kunne eje på en anden måde end den, som denne regering har turdet lægge frem til frit valg, en model, hvor man er forpagter på et landbrug og på forhånd siger: Jeg vil ikke leve af værdistigning og spekulation. Jeg vil leve af min produktion. Jeg vil være forpagter på min egen gård. Det tilbud tør regeringen ikke lægge frem. Jeg synes egentlig, det er trist, at i 200-året for stavnsbåndets ophævelse tør Venstre ikke give danske bønder et sådant tilbud, som i virkeligheden ville være en flot udgave af andelstanken af i dag.

Dohrmann (FP):

Må jeg først sige til hr. Sønderby, at det er nu ikke altid, nedsættelse af et udvalg er ensbetydende med, at der sker en hel masse, så hvis det er det eneste, hr. Sønderby sådan kan fremhæve, synes jeg godt nok, det er beskedent.

Men jeg bad egentlig om ordet, fordi jeg synes, der er noget, der slet ikke hænger sammen

her. Landbrugsministeren har gentagne gange og senest her for et øjeblik siden sagt, at der skulle gennemføres en samlet løsning inden sommerferien. I samme åndedrag giver landbrugsministeren så tilslutning til det, statsministeren sagde her i torsdags, at vedrørende de grønne obligationer har regeringspartierne deponeret deres handlefrihed hos Socialdemokratiet.

Når vi er færdig med behandlingen i salen, går vi direkte op til udvalgs møde i Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Statsministeren tilføjede oven i købet, at selv om forslaget om de grønne obligationer skulle komme til første behandling, var det ikke sikkert, at det kom til anden og tredje behandling, medmindre Socialdemokratiet accepterede, altså gav grønt lys for, at forslaget om de grønne obligationer blev gennemført.

Nu har vi så to gange hørt den socialdemokratiske ordfører, hr. Bjørn Westh, sige, at det så absolut ikke er noget, der kan gennemføres forholdsvis hurtigt, altså inden sommerferien, og derfor vil jeg forfærdelig gerne have fuld klarhed over, hvordan landbrugsministeren, eventuelt skatteministeren, betragter forslaget om de grønne obligationer. Skal vi betragte det som en realitet, eller ligger der bag de udtalelser, som både statsministeren og landbrugsministeren har fremsat, at det regner man ikke med at få gennemført, efter at hr. Bjørn Westh på Socialdemokratiets vegne har udtalt sig, som han har? Jeg sagde under mit første indlæg, at Fremskridtspartiet hellere end gerne ville medvirke til at finde en samlet løsning, men det er svært, når de forslag, som vi mener ligger til behandling, efter forslagsstillernes mening måske ikke skal videre end til første behandling her, og derfor bliver jeg nødt til at bede om et helt klart svar på, om man forventer, at det forslag kommer til anden og tredje behandling, også selv om Socialdemokraterne går imod det. Eller skal vi igen opleve det, som vi har oplevet mange gange før, at nu går tiden – og den er jo knap, efter hvad nogle siger – mens man i 8 eller 14 dage måske skal gå og vente på, at Socialdemokratiet ændrer holdning, og så kommer man lige springende i sidste øjeblik og siger til Fremskridtspartiet: Nå ja, så kan I stemme ja eller nej! Hvor ligger sagerne henne? At kræve at få det at vide er da et beskedent krav, synes jeg, og jeg håber sandelig, at enten landbrugs-